

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 47/06-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť L. B., bytom B., ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 17 C 342/95-371 zo 6. novembra 2003 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 9 Co 288/04-399 z 10. marca 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. B. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd“) bola 7. decembra 2005 doručená sťažnosť L. B., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

(ďalej len „dohovor“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) č. k. 17 C 342/95-371 zo 6. novembra 2003 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 9 Co 288/04-399 z 10. marca 2005 v konaní o žalobe sťažovateľky proti žalovanej M. P. o náhradu škody a ochranu vlastníckeho práva.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti doručenej ústavnému súdu uviedla, že súdnou cestou sa dožadovala ochrany majetku, a to zamedzenia privádzať sústredenú vodu susedkou na pozemok sťažovateľky p. č. 5973/2 v B. Konanie trvalo viac ako 10 rokov. Krajská prokuratúra v Bratislave 25. októbra 2005 rozhodnutím č. k. KC 2146/05-23 nevyhovela podnetu na mimoriadne dovolanie sťažovateľky z 21. júla 2005 proti rozsudku okresného súdu č. k. 17 C 342/95-371 zo 6. novembra 2003 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 9 Co 288/04-399 z 10. marca 2005. Podľa tvrdenia sťažovateľky odporkyňa bola neoprávnene napojená na vodovodnú prípojku sťažovateľky. Odporkyňa pred dňom 24. augusta 1994 zabudla v záhrade uzatvoriť vodovodný výtokový ventil. Voda niekoľko dní tiekla do vsakovacej jamy a dostávala sa na pozemok sťažovateľky. Sústredená voda sa dostala až k základom domu sťažovateľky. Dňa 24. augusta 1994 sťažovateľka zistila, že v suteréne jej domu silne vyviera voda tak, že ju bolo nutné ihneď zbierať do vedier. Vzhľadom na dobrú hydroizoláciu bol celý suterén suchý okrem jednej miestnosti, kde došlo k poklesu základu domu podmáčaním. Podmáčaním došlo k uvoľneniu hydroizolácie. Sťažovateľka dala urobiť znalecký posudok na spôsobenú škodu Ing. M.

Dňa 6. apríla 1996 došlo k druhému zaplaveniu pozemku sťažovateľky sústredenou vodou z náhle sa topiaceho snehu. Voda prúdila vykopaným 30-metrovým rigolom z pozemku odporkyne na pozemok sťažovateľky. Voda vyvierala na tom istom mieste podlahy suterénu ako pri prvej havárii. Odstupom času sa v hornej časti domu objavila ťahová trhlinka, a to nad miestom presakovania vody v suteréne.

Porušenie svojho práva podľa čl. 1 dohovoru, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu k dohovoru vidí sťažovateľka v tom, že okresný súd aj krajský súd svojimi rozsudkami zamietli jej žalobu o ochranu vlastníckeho práva, pričom pri rozhodovaní nevychádzali zo všetkých dôkazov navrhnutých sťažovateľkou, ale si osvojili nepravdivé skutočnosti uvedené v znaleckých posudkoch.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti doručenej ústavnému súdu navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Navrhujem, aby Ústavný súd podľa ďalej uvedených dôvodov uznal opodstatnenosť podanej žaloby podľa zákonných ustanovení. Ustanovenie § 417 Občianskeho zákonníka výslovne uvádza, že komu hrozí škoda, je povinný na jej odvrátenie zakročiť. Ohrozený má právo sa domáhať, aby súd vykonal vhodné a primerané opatrenie na odvrátenie škôd. (...)

Okresný súd pochybil tým, že sa opieral iba o posudky v rozsudku uvedených a nekonfrontoval ich s ostatným dôkazným materiálom v procese doloženým, aby tak zistil skutočný stav veci a mohol vyniesť nestranný a spravodlivý rozsudok.

Okresný súd pochybil, keď mi ako navrhovateľke neposkytol požadovanú ochranu majetku, hoci vedel, že došlo k preniknutiu sústredenej vody na môj pozemok zo vsakovacej jamy. Okresný súd považoval zahádzanie výkopov ako zásah do práv odporkyne, hoci statika domu bola v ohrození. Okresný súd opomenul ustanovenie § 127 Občianskeho zákonníka.

Okresný súd zamietol žalobu o ochranu vlastníctva uvádzajúc, že na príčine prieniku sústredenej vody je degradovaná izolácia domu. Degradácia izolácie nebola dokázaná. Prienik vody neznamena degradáciu izolácie, pretože okrem dvoch zaplavení v r. 1994 a 1996 môjho pozemku je preukázané, že suterén bol a je stále suchý.

Okresný súd pochybil tým, že konal nad rámec žaloby, keď sa odchýlil od požiadavky v žalobe uvedenej, t. j. zahádzať vsakovaciu jamu a pojednával o dome, hoci tento nebol predmetom žaloby, ale iba dôkazom toho, že výkopy bolo potrebné zahádzať. (...)

Prosím dovoľujem si Ústavnému súdu predložiť návrh na finančné vysporiadanie:

a) Uplatňujem nahradiť vynaložené finančné náklady 53 236,80 Sk (...)

b) Ďalej prosím, aby som bola zbavená povinnosti zaplatiť 19 787,50 Sk Okresnému súdu v Bratislave podľa rozsudku zo dňa 6. 11. 2003 č. 17 C 342/95-371 - znalecké

c) Prosím, aby som bola zbavená povinnosti zaplatiť 1 400,00 Sk Okresnému súdu v Bratislave podľa rozsudku zo dňa 22. 6. 2005 č. 17 C 342/95-407 - doplatok znalca

d) Uplatňujem nahradiť honorár, ktorý zaplatím advokátovi za zastupovanie pred Ústavným súdom.

Navrhujem, aby tieto náklady niesol porušovateľ základného práva.

Prosím Ústavný súd o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Dovoľujem si navrhnúť sumu 250 tis. Sk.“

Žiadosť na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľka odôvodnila tým, že od podania žaloby už uplynulo 10 rokov a ochrany jej majetku sa jej nedostalo. Opravu domu odhaduje na sumu 150 000 Sk.

Na základe výzvy ústavného súdu zo 4. januára 2006 bol ústavnému súdu doručený spis okresného súdu sp. zn. 17 C 342/95. Zo spisu vyplýva, že predmetná právna vec bola právoplatne skončená 9. mája 2005.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Podľa právneho názoru ústavného súdu nemožno sťažnosť podľa čl. 127 ústavy považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Vo vzťahu k namietaným porušeniam práv podľa čl. 1, čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu k dohovoru v súvislosti s rozsudkom okresného súdu č. k. 17 C 342/95-371 zo 6. novembra 2003 a rozsudkom krajského súdu č. k. 9 Co 288/04-399 z 10. marca 2005 sa sťažovateľka domáhala ústavnej ochrany až po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty. Rozsudok krajského súdu č. k. 9 Co 288/04-399 z 10. marca 2005 nadobudol právoplatnosť 9. mája 2005. Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 7. decembra 2005. Teda sťažnosť bola podaná po zákonnej dvojmesačnej lehote ustanovenej na podanie sťažnosti.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2006